

ger som ved told. Det vil medføre et velfærds-tab.

Det var regeringens argumenter for at afvise en Tobin-skat. Det var det den 30. september 1998. Det blev gentaget den 14. marts 2001 af økonomiministeren, der også udtalte, at hun udtalte sig på hele regeringens vegne.

Så hvis regeringen har skiftet standpunkt og nu mener, at der er grund til at undersøge en Tobin-skat nærmere, og at en Tobin-skat kan give velfærd og ikke koste velfærd, som økonomiministeren ellers har sagt, så er det da en ændring i regeringens holdning, som vi gerne vil have frem hernede i Folketingssalen. Så jeg vil spørge statsministeren: Er der sket en ændring?

Charlotte Antonsen (V):

Vil statsministeren bekræfte, at indførelsen af euroen i næsten alle EU-lande har reduceret de europæiske valutaspekulanter muligheder for det, som statsministeren vist har kaldt hærgen? Og vil statsministeren bekræfte, at det jo netop ikke er eurolande og for den sags skyld heller ikke USA, der kommer til at betale Tobin-skat, for disse lande handler jo hovedsagelig med sig selv? Europæiske virksomheder handler i euro. Man er altså ikke nødt til at veksle. I USA handler man i dollar. Næ, vil statsministeren bekræfte, at det er ulandene, der kommer til at betale Tobin-skat? Vil statsministeren derfor også bekræfte, at statsministeren altså ønsker, at man skal tage fra ulandene og så give tilbage til ulandene? Hvad er så hele ideen?

Jens Peter Verner (S):

Venstres hr. Jens Rohde ironiserede jo over, at den daværende finansminister på et tidspunkt havde sagt, at det var helt fejlagtigt, når man kunne være mod ØMU'en og for Tobin-skat. Det er vel dybest set lige så besynderligt, når det modsatte er tilfældet, og Venstre giver jo netop her udtryk for, at man ikke vil noget som helst på det her område.

Jeg vil også godt stille et spørgsmål i denne her sammenhæng. Når der bliver sagt, at man vil et globalt velfærdsloft via liberalisme, så giver det vel ikke automatisk nogen som helst fordeling i forhold til klodens befolkning? Det giver vel dybest set kun dem, der har magten, retten til at råde over det velfærdsloft?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2210

3) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil statsministeren melde klart ud, at Danmark ikke vil acceptere indførelse af skatter, som indbetales direkte til EU, fordi dette vil være et afgørende skridt i retning af etablering af en føderation eller forbundsstat?«

Skriftlig begrundelse

Udenrigsministeren har ifølge Politiken den 22. marts 2001 tilkendegivet, at han ikke har principielle problemer med en direkte skat fra borgerne til EU, som foreslået af EU's budgetkommissær Michaela Schreyer. Det er overraskende, at udenrigsministeren således skaber uklarhed om Danmarks holdning til et spørgsmål, hvor der i Danmark ikke tidligere har været tilslutning hos partierne til en sådan føderalistisk idé.

Indførelsen af en direkte EU-skat er naturligvis et indlysende krav fra de kræfter, som ønsker at den kommende EU-grundtraktat – som skal udarbejdes på regeringskonferencen i 2004 – skal blive en forfatning for en egentlig forbundsstat. Dette skal ses i sammenhæng med for eksempel den tyske udenrigsministers forslag om en unionspræsident og tanken om at indføre regler om unionspartier, som allerede er med i Nicetraktaten.

Udenrigsministerens melding er tankevækkende, fordi indførelsen af en sådan skat vil indebære en klar suverænitetstafgivelse, da Folketingets kontrol med skatter og afgifter er en helt central del af grundloven.

Keld Albrechtsen (EL):

Forleden var det omtalt i Politiken, at der er en EU-kommissær, der ønsker at indføre direkte skatteopkrævning til Unionen. Jeg går ud fra, det håber jeg da, at det er en tanke, som den danske regering under ingen omstændigheder vil bevæge sig ind i, men problemet er, at udenrigsministeren i den avisartikel var citeret for at sige, at han ikke havde problemer, i hvert fald ikke principielle problemer med indførelse af en sådan direkte skatteopkrævning fra Unionen. Så det håber jeg at statsministeren vil ramme en pæl igennem.